

RG - 0118/40/2002

WOJEWODA ŚLĄSKI

*31.05.2002.
mgr Noszlik
mgr Greda
Biuro Rady*

Katowice, dnia 28 MAJ 2002
PN - N 0911/210 /02

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 z późn. zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Rady Gminy Bojszowy z dnia 24 kwietnia 2002 r. nr XXXVI/203/2002 w sprawie szczegółowych zasad wydawania i cofania zezwoleń na prowadzenie sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia na miejscu lub poza miejscem sprzedaży oraz kontroli przestrzegania zasad obrotu tymi napojami w części określonej w :

- § 2 pkt 4 uchwały jako niezgodnej z art. 18 ust.1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. nr 35 poz. 230 z późn. zm.),
- § § 3 i 4 pkt 1 uchwały jako wydanej bez podstawy prawnej.

UZASADNIENIE

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy Bojszowy określiła szczegółowe zasady wydawania i cofania zezwoleń na prowadzenie sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia na miejscu lub poza miejscem sprzedaży oraz kontroli przestrzegania zasad obrotu tymi napojami. W podstawie prawnej uchwały Rada błędnie przywołała art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi zwanej dalej „ustawą antyalkoholową”. Przepis ten stanowi, iż rada gminy ustala zasady usytuowania miejsc sprzedaży napojów alkoholowych

Kancelaria Ogólna - Urząd Gminy Bojszowy	
WPLYNĘŁO	
Data: 31.05.02	1342
Lp.:	
Wzrost załącznika:	
Wzrost:	

oraz warunki sprzedaży tych napojów. Natomiast kompetencja do określenia przez radę gminy zasad wydawania i cofania zezwoleń na sprzedaż alkoholu, co Rada Gminy Bojszowy uczyniła niniejszą uchwałą, wynika bezpośrednio z przepisu art. 4¹ ust. 1 pkt 4 ustawy antyalkoholowej. Organ nadzoru zauważa, iż samo mylne przywołanie przepisu w podstawie prawnej uchwały nie stanowi naruszenia prawa, skutkującego koniecznością zakwestionowania ważności uchwały rady gminy.

Jednakże organ nadzoru stwierdza, iż zapisy § 2 pkt 4, § 3 oraz § 4 pkt 1 niniejszej uchwały w sposób istotny naruszają obowiązujące przepisy prawa.

W § 2 pkt 4 przedmiotowej uchwały Rada wprowadziła obowiązek uzyskania przez ubiegających się o zezwolenie na sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych w czasie oraz miejscu organizowanych zabaw i uroczystości, jak również imprez odbywających się na otwartym powietrzu pozytywnej opinii organizatora imprezy oraz właściciela (administratora lub zarządcy) nieruchomości. Działanie takie nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawa. Zasady udzielania i cofania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych normują przepisy art. 18 ust. 1 ustawy antyalkoholowej oraz w zakresie przez nią nie uregulowanym ustawa z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. nr 101 poz. 1178 z późn. zm.). Regulacje tych ustaw wraz z KPA reglamentują chronioną konstytucyjnie swobodę działalności gospodarczej w tym zakresie. Przepis art. 18 ust. 1 ustawy antyalkoholowej przewiduje przy wydawaniu zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych obowiązek zasięgnięcia opinii zarządu gminy, która przybiera formę postanowienia w rozumieniu art. 106 KPA (uchwała NSA z dnia 18 września 1995 r. sygn. akt VI SA 10/95 OSP 1996/2 poz. 23). Norma ta ma charakter przepisu *ius cogens*, dlatego modyfikowanie jej treści, poprzez wprowadzenie obowiązku uzyskania dodatkowych opinii, w akcie podustawowym, jakim jest niniejsza uchwała jest niedopuszczalne. Za niezgodne z prawem uznać wobec tego trzeba jednostronne narzucenie obowiązków wyłącznie określonej grupie adresatów, a mianowicie osobom posiadającym stosowne zezwolenia albo ubiegającym się o nie. Uchwała podjęta na podstawie art. 4¹ ustawy antyalkoholowej nie może przyznawać żadnych praw podmiotowych osobom trzecim, a w szczególności uprawnień kształtujących, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie. Należy także zauważyć, że na podobnym stanowisku stoi Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 26 lutego 1999 r. (sygn. akt II SA 739/98 Prawo Gospodarcze z 1999 r. nr 5 s. 36), który stwierdza, że przewidziane kompetencje do określania w drodze uchwały warunków sprzedaży i podawania napojów alkoholowych nie obejmują uzależnienia wydania zezwolenia na sprzedaż od zgody właściciela lub zarządcy lokalu przeznaczonego na taką działalność.

Za wydane bez podstawy prawnej należy uznać postanowienia § 3 przedmiotowej uchwały zobowiązujące podmioty gospodarcze posiadające zezwolenia na obrót i podawanie napojów alkoholowych do uczestnictwa w szkoleniach na temat wiedzy o uzależnieniach.

Kwestionowany przepis § 4 pkt 1 uchwały zawiera regulację, w myśl której sprzedaż napojów alkoholowych może odbywać się tylko w godzinach otwarcia placówki. W świetle obowiązujących przepisów prawa taki zapis uznać należy za niedopuszczalny, brak jest bowiem jakichkolwiek podstaw do reglamentowania czasu sprzedaży napojów alkoholowych. Stanowisko takie zajmuje także NSA w wyroku z dnia 19 czerwca 1998r. II SA 368/98 Wokanda 1998/11/42).

W świetle powyższych argumentów stwierdzenie nieważności niniejszej uchwały we wskazanej powyżej części należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Na rozstrzygnięcie niniejsze przysługuje skarga bezpośrednio do Naczelnego Sądu Administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

WZ. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

Marek Skotolmierz
I WICEWOJEWODA

Otrzymują :

1.Rada Gminy Bojszowy

za zwrotnym potwierdzeniem odbioru;

2.a/a;

